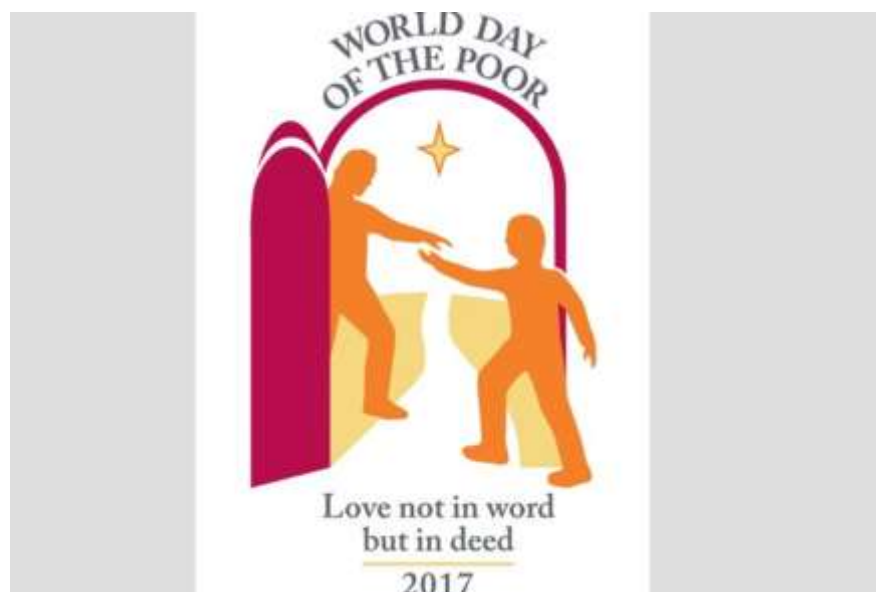

Barcelona, 16 de novembre de 2017

ANY X. núm. **415**

El ritme frenètic del dia a dia

Dia 19 de novembre,

**Dia Mundial
dels pobres**

Dia 20 de novembre,

**Dia Internacional
de la Infància**

Abraçar els pobres

Aquest diumenge, 19 de novembre, una setmana abans de clausurar l'any litúrgic amb la solemnitat de la festa de Crist Rei, se celebra per primera vegada la Jornada Mundial dels Pobres. Instaurada pel papa Francesc en finalitzar l'Any de la Misericòrdia, parteix en la primera edició de les paraules de la primera carta de sant Joan: «No estimem amb frases i paraules, sinó amb fets i de veritat» (3,18). En el missatge del Papa, se subratlla el contrast «entre les paraules buides, sovint presents als nostres llavis i els fets concrets als quals ens hem d'enfrontar.» La realitat dels pobres és vista des d'òptiques molt diferents, però el Papa apunta especialment al (con)tacte real amb els pobres. Val la pena llegir i meditar el missatge.

Primer, reconèixer l'aporofòbia. Es parla de moltes fòbies, però s'oblida el rebuig als pobres com una pràctica de la nostra societat, que rep el nom d'aporofòbia. No existeix una consciència generalitzada d'aquesta fòbia, que té arrels cerebrals i socials. La persona pobre és vista com algú que molesta, que fereix la sensibilitat, que avergonyeix, que resulta marginat, que va brut i que fa pudor, que provoca la nostra sensibilitat quan demana pels carrers... El Papa afirma: «La pobresa té el rostre de dones, d'homes i de nens explotats per vils interessos, trepitjats per la lògica perversa del poder i dels diners.» En rebutgem les conseqüències, però de vegades n'aplaudim les causes, com el poder i els diners. L'aporofòbia es pot corregir. Requereix una feina a fons.

Segon, la pobresa com a consell evangèlic. El Papa recorda: «Per als deixebles de Crist, la pobresa és sobretot vocació per seguir Jesús pobre.» Aquest consell ateny totes les persones: «La pobresa és una actitud del cor que ens impedeix considerar els diners, la carrera, el luxe com a objectiu de vida i condició per a la felicitat. És la pobresa, més aviat, la que crea les condicions perquè ens fem càrrec lliurement de les nostres responsabilitats personals i socials, malgrat les nostres limitacions, confiant en la proximitat de Déu i sostinguts per la seva gràcia.» L'afany de diners, el poder, el luxe constitueix una temptació permanent que ens allunya de la pobresa evangèlica.

Tercer, compartir amb els pobres. El Papa escriu: «Estem cridats a allargar la mà als pobres, a trobar-los, a mirar-los als ulls, a abraçar-los, per fer-los sentir l'escalf de l'amor que trenca el cercle de solitud.» L'abraçada de Francesc d'Assís al leprós els va transformar a tots dos. El malalt va veure confirmada la seva dignitat i Francesc va veure transformat el seu cor. La distància crea problemes de consciència i suscita actituds d'inhibició. Quan hi ha contacte de pell a pell, quan la persona pobre té un nom i una història, el rebuig s'esmicola i sorgeix la presència de l'amor. Les comunitats cristianes tenen una tasca i un compromís ineludible perquè l'Evangeli només es pot viure des del cor del pobre. Una Jornada Mundial per pensar a fons i la resta de l'any per portar-la a la pràctica.

Lluís Serra Llansana

I Jornada Mundial dels Pobres

NO ESTIMEM AMB PARAULES SINÓ AMB OBRES

Missatge del sant pare Francesc

per a la I Jornada Mundial dels Pobres

19 de novembre de 2017

Diumenge XXXIII del temps ordinari

1. «Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb obres i de veritat» (1Jn 3,18). Aquestes paraules de l'apòstol Joan expressen un imperatiu que cap cristià no pot ignorar. La seriositat amb què el «deixeble estimat» ha transmès fins als nostres dies el manament de Jesús es fa més intensa per raó del contrast que percep entre les paraules buides presents sovint en els nostres llavis i els fets concrets amb què hem d'enfrontar-nos. L'amor no admet excuses: qui vol estimar com Jesús va estimar, ha de fer seu el seu exemple, especialment quan es tracta d'estimar els pobres. Per altra banda, la manera d'estimar del Fill de Déu la coneixem bé, i Joan ho recorda amb claredat. Es fonamenta en dos pilars: Déu ens va estimar primer (cf. 1Jn 4,10.19), i ens va estimar donant-ho tot, fins i tot la vida (cf. 1Jn 3,16).

Un amor així no pot quedar sense resposta. Malgrat que es va donar de manera unilateral, és a dir, sense demanar res a canvi, inflama de tal manera el cor que qualsevol persona se sent impulsada a correspondre-li, malgrat les limitacions i pecats. I això és possible en la mesura en què acollim en el nostre cor la gràcia de Déu, la seva caritat misericordiosa, de tal manera que mogui la nostra voluntat i fins i tot els nostres afectes a estimar Déu mateix i el proïsme. Així, la misericòrdia que, per dir-ho d'alguna manera, brolla del cor de la Trinitat

pot arribar a moure les nostres vides i generar compassió i obres de misericòrdia en favor dels nostres germans i germanes que es troben necessitats.

2. «El Senyor escolta el pobre que l'invoca» (Sl 34,7). L'Església des de sempre ha comprès la importància d'aquesta invocació. Està molt testimoniada ja des de les primeres pàgines dels Fets dels Apòstols, on Pere demana que es triïn set homes «plens de l'Esperit Sant i de saviesa» (6,3) per tal que s'encarreguin de l'assistència als pobres. Aquest és sens dubte un dels primers signes amb què la comunitat cristiana es va presentar a l'escena del món: el servei als més pobres. Això va ser possible perquè va comprendre que la vida dels deixebles de Jesús s'havia de manifestar en una fraternitat i solidaritat que correspongués a l'ensenyament principal del Mestre, que va proclamar els pobres com a benaurats i hereus del Regne del cel (cf. Mt 5,3).

«Venien les propietats i els béns per distribuir els diners de la venda segons les necessitats de cadascú» (Ac 2,45). Aquestes paraules mostren clarament la preocupació profunda dels primers cristians. L'evangelista Lluc, l'autor sagrat que més espai ha dedicat a la misericòrdia, descriu sense retòrica la comunió de béns en la primera comunitat. Amb això vol adreçar-se als creients de qualsevol generació, i per tant també a nosaltres, per a sostenir-nos en el testimoniatge i animar-nos a actuar en favor dels més necessitats. L'apòstol Jaume manifesta aquest mateix ensenyament en la seva carta amb la mateixa convicció, emprant paraules fortes i incisives: «Escolteu, germans meus estimats: ¿No és Déu qui ha escollit els pobres d'aquest món per a fer-los rics en la fe i hereus del Regne que ell ha promès als qui l'estimen? Però vosaltres deshonoreu els pobres! ¿No són els rics els qui us oprimeixen i us porten als tribunals? [...] De què servirà, germans meus, que algú digui que té fe si no ho demostra amb les obres? ¿Pot salvar-lo, potser, aquesta fe? Si un germà o una germana no tenen vestits i els falta l'aliment de cada dia, i algú de vosaltres els diu: "Aneu-vos-en en pau, abrigueu-vos bé i alimenteu-vos", però no els dóna allò que el seu cos necessita, de què serviran aquestes paraules? Així passa també amb la fe: si no es demostra amb les obres, la fe tota sola és morta» (2,5-6.14-17).

3. Hi ha hagut ocasions, però, en què els cristians no han escoltat completament aquesta crida, deixant-se contaminar per la mentalitat mundana. Però l'Esperit Sant no ha deixat d'exhortar-los a fixar la mirada en el que és essencial. Ha suscitat, efectivament, homes i dones que de moltes maneres han donat la vida en el servei dels pobres. Quantes pàgines de la història, en aquests dos mil anys, han estat escrites per cristians que amb tota

senzillesa i humilitat, i amb l'enginy generós de la caritat, han servit els seus germans més pobres.

Entre ells destaca l'exemple de Francesc d'Assís, al qual han seguit molts sants al llarg dels segles. Ell no es va conformar a abraçar i donar almoina als leprosos, sinó que va decidir anar Gubbio per estar amb ells. Ell mateix va veure en aquest encontre el punt d'inflexió de la seva conversió: «Quan vivia en el pecat trobava molt amarg veure els leprosos, i el Senyor mateix m'hi va conduir, i els vaig tractar amb misericòrdia. I en allunyar-me'n, el que em semblava amarg se'm va convertir en dolçor de l'ànima i del cos (Test. 1-3; FF 110). Aquest testimoniatge mostra el poder transformador de la caritat i l'estil de vida dels cristians.

No pensem només en els pobres com els destinataris d'una bona obra de voluntariat per fer una vegada a la setmana, i encara menys de gestos improvisats de bona voluntat per a tranquil·litzar la consciència. Aquestes experiències, encara que són vàlides i útils per a sensibilitzar-nos sobre les necessitats de molts germans i de les injustícies que sovint les provoquen, haurien d'introduir-nos a un veritable encontre amb els pobres i donar lloc a un compartir que es converteixi en un estil de vida. En efecte, la pregària, el camí del discipulat i la conversió troben en la caritat, que es transforma en compartició, la prova de la seva autenticitat evangèlica. I aquesta forma de vida produeix alegria i serenitat espiritual, perquè es toca amb la mà la carn de Crist. Si realment volem trobar Crist, cal que toquem el seu cos en el cos nafrat dels pobres, com a confirmació de la comunió sacramental rebuda en l'eucaristia. El cos de Crist, partit en la sagrada litúrgia, es deixa trobar per la caritat compartida en els rostres i en les persones dels germans i germanes més dèbils. Són sempre actuals les paraules del sant bisbe Crisòstom: «Si voleu honorar el cos de Crist, no el menyspreu que està despullat, no honoreu el Crist eucarístic amb ornaments de seda, mentre a fora del temple descuideu aquest altre Crist que pateix per fred i nuesa» (*Hom. in Matthaeum*, 50,3: PG 58).

Som cridats, per tant, a donar la mà als pobres, a trobar-los, a mirar-los als ulls, a abraçar-los, per a fer-los sentir el calor de l'amor que trenca el cercle de soledat. La seva mà estesa envers nosaltres és també una crida a sortir de les nostres certeses i comoditats, i a reconèixer el valor que té la pobresa en ella mateixa.

4. No oblidem que per als deixebles de Crist, la pobresa és sobretot vocació per a seguir Jesús pobre. És un caminar rere seu i amb ell, un camí que porta a la felicitat del regne del cel (cf. Mt 5,3; Lc 6,20). La pobresa significa un cor humil que sap acceptar la condició pròpia de criatura limitada i pecadora per a superar la temptació d'omnipotència, que ens enganya fent que ens creguem immortals. La pobresa és una actitud del cor que ens impedeix considerar el diner, la carrera, el luxe com un objectiu de vida i condició per a la felicitat. És la pobresa, més aviat, qui crea les condicions perquè ens fem càrrec lliurement de les nostres responsabilitats personals i socials, malgrat les nostres limitacions, confiant en la proximitat de Déu i sostinguts per la seva gràcia. La pobresa, entesa així, és la mesura que permet valorar l'ús adequat dels béns materials, i també viure els vincles i els afectes de manera generosa i despresca (cf. Catecisme de l'Església catòlica, n. 25-45).

Seguim, doncs, l'exemple de sant Francesc, testimoni de l'autèntica pobresa. Ell, precisament perquè va mantenir els ulls fixats en Crist, va ser capaç de reconèixer-lo i de servir-lo en els pobres. Si volem oferir la nostra aportació efectiva al canvi de la història, generant un desenvolupament real, cal que escoltem el crist dels pobres i que ens comprometem a treure'ls de la seva situació de marginació. Al mateix temps, als pobres que viuen a les nostres ciutats i a les nostres comunitats els recordo que no perdin el sentit de la pobresa evangèlica que porten impresa en la seva vida.

5. Coneixem la gran dificultat que sorgeix en el món contemporani per a identificar de manera clara la pobresa. Malgrat això, ens desafia cada dia amb les seves moltes cares marcades pel dolor, la marginació, l'opressió, la violència, la tortura i l'empresonament, la guerra, la privació de la llibertat i de la dignitat, per la ignorància i l'analfabetisme, per

l'emergència sanitària i la falta de treball, el tràfic de persones i l'esclavitud, l'exili i la misèria, i per la migració forçada. La pobresa té el rostre de dones, homes i infants explotats per interessos vils, trepitjats per la lògica perversa del poder i del diner. Quina llista més inacabable i cruel ens resulta quan considerem la pobresa com a fruit de la injustícia social, la misèria moral, la cobdícia d'uns pocs i la indiferència generalitzada.

Avui, desafortunadament, mentre emergeix cada vegada més la riquesa descarada que s'acumula en mans d'uns pocs privilegiats, sovint acompanyada de la il·legalitat i l'explotació ofensiva de la dignitat humana, escandalitza la propagació de la pobresa en grans sectors de la societat sencera. Davant aquest escenari, no podem restar inactius, ni tampoc resignats. A la pobresa que inhibeix l'esperit d'iniciativa de molts joves, impeding-los trobar un treball; a la pobresa que adorm el sentit de responsabilitat i indueix a preferir la delegació i la cerca de favoritismes, a la pobresa que enverina les fonts de la participació i redueix els espais de la professionalitat, humiliant d'aquesta manera el mèrit de qui treballa i produeix... a tot això s'ha de respondre amb una nova visió de la vida i de la societat.

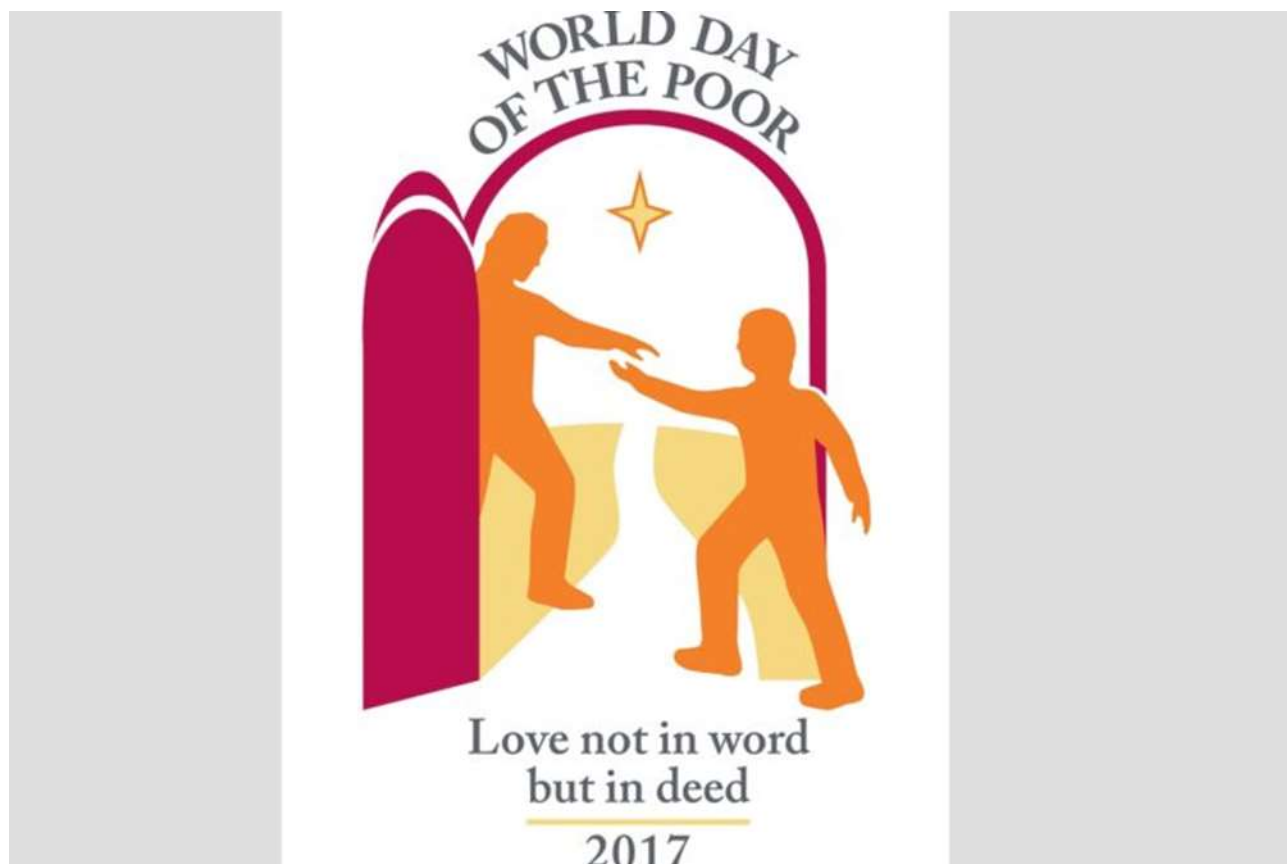
Tots aquests pobres —com acostumava a dir el beat Pau VI— pertanyen a l'Església per «dret evangèlic» (Discurs en l'obertura de la segona sessió del Concili ecumènic Vaticà II, 29 de setembre de 1963) i obliguen a l'opció fonamental per ells. Beneïdes mans que s'obren per acollir els pobres i ajudar-los: són mans que porten esperança. Beneïdes mans que vencen les barreres de la cultura, la religió i la nacionalitat vessant l'oli del consol a les nafres de la humanitat. Beneïdes les mans que s'obren sense demanar res a canvi, sense «però» ni «condicions»: són mans que fan descendir sobre els germans la benedicció de Déu.

6. Al final del Jubileu de la Misericòrdia vaig voler oferir a l'Església la Jornada Mundial dels Pobres, per tal que arreu del món les comunitats cristianes es converteixin cada vegada més i millor en signe concret de l'amor de Crist pels últims i els més necessitats. Voldria que, a les altres Jornades mundials establertes pels meus predecessors, que són ja una tradició en la vida de les nostres comunitats, s'hi afegixi aquesta, que aporta un element delicadament evangèlic i que les completa totes en el seu conjunt, és a dir, la predilecció de Jesús pels pobres.

Convido tota l'Església i els homes i dones de bona voluntat a mantenir, en aquesta jornada, la mirada fixada en aquells que allarguen la mà clamant ajuda i demanant la nostra solidaritat. Són els nostres germans i germanes, creats i estimats pel Pare celestial. Aquesta Jornada té com a objectiu, en primer lloc, estimular els creients perquè reaccionin davant la cultura de l'exclusió i del malbaratament, fent seva la cultura de l'encontre. Al mateix temps, la invitació va adreçada a tothom, independentment de la seva confessió religiosa,

per tal que es disposin a compartir amb els pobres a través de qualsevol acció de solidaritat, com a signe concret de fraternitat. Déu va crear el cel i la terra per a tots; són els homes, per desgràcia, els qui han aixecat fronteres, murs i tanques, traint el do original destinat a la humanitat sense cap exclusió.

7. Desitjo que les comunitats cristianes, la setmana anterior a la Jornada Mundial dels Pobres, que enguany serà el 19 de novembre, Diumenge XXXIII del temps ordinari, es comprometin a organitzar diferents moments d'encontre i d'amistat, de solidaritat i d'ajuda concreta. Podran convidar els pobres i els voluntaris a participar junts en l'eucaristia d'aquest diumenge, de tal manera que es manifesti amb més autenticitat la celebració de la Solemnitat de Crist Rei de l'univers, el diumenge següent. De fet, la reialesa de Crist emergeix amb tot el seu significat genuí al Gòlgota, quan l'Innocent clavat a la creu, pobre, despulat i privat de tot, encarna i revela la plenitud de l'amor de Déu. El seu abandonament complet al Pare expressa la seva pobresa total, i al mateix temps fa evident el poder d'aquest Amor, que el ressuscita a nova vida el dia de Pasqua.

En aquest diumenge, si en el nostre veïnat hi viuen pobres que demanen protecció i ajuda, acostem-nos-hi: serà el moment propici per a trobar el Déu que busquem. D'acord amb l'ensenyament de l'Escriptura (cf. Gn 18,3-5; Hb 13,2), asseguem-los a la nostra taula com a convidats d'honor; podran ser mestres que ens ajudin a viure la fe de manera més coherent. Amb la seva confiança i disposició a deixar-se ajudar, ens mostren de manera sòbria, i sovint alegre, com n'és d'important viure amb l'essencial i abandonar-se a la providència del Pare.

8. El fonament de les diferents iniciatives concretes que es portaran a terme durant aquesta Jornada serà sempre la pregària. No hem d'oblidar que el parenostre és l'oració dels pobres. La petició del pa expressa la confiança en Déu sobre les necessitats bàsiques de la nostra vida. Tot allò que Jesús ens va ensenyar amb aquesta oració manifesta i recull el crit de qui sofreix per raó de la precarietat de l'existència i de la manca del més necessari.

Als deixebles que demanaven a Jesús que els ensenyés a pregar, ell els va respondre amb les paraules dels pobres que recorren a l'únic Pare en el qual tots es reconeixen germans. El parenostre és una oració que es diu en plural: el pa que es demana és «nostre», i això implica comunió, preocupació i responsabilitat comuna. En aquesta pregària tots reconeixem la necessitat de superar qualsevol forma d'egoisme per entrar en l'alegria de l'acceptació mútua.

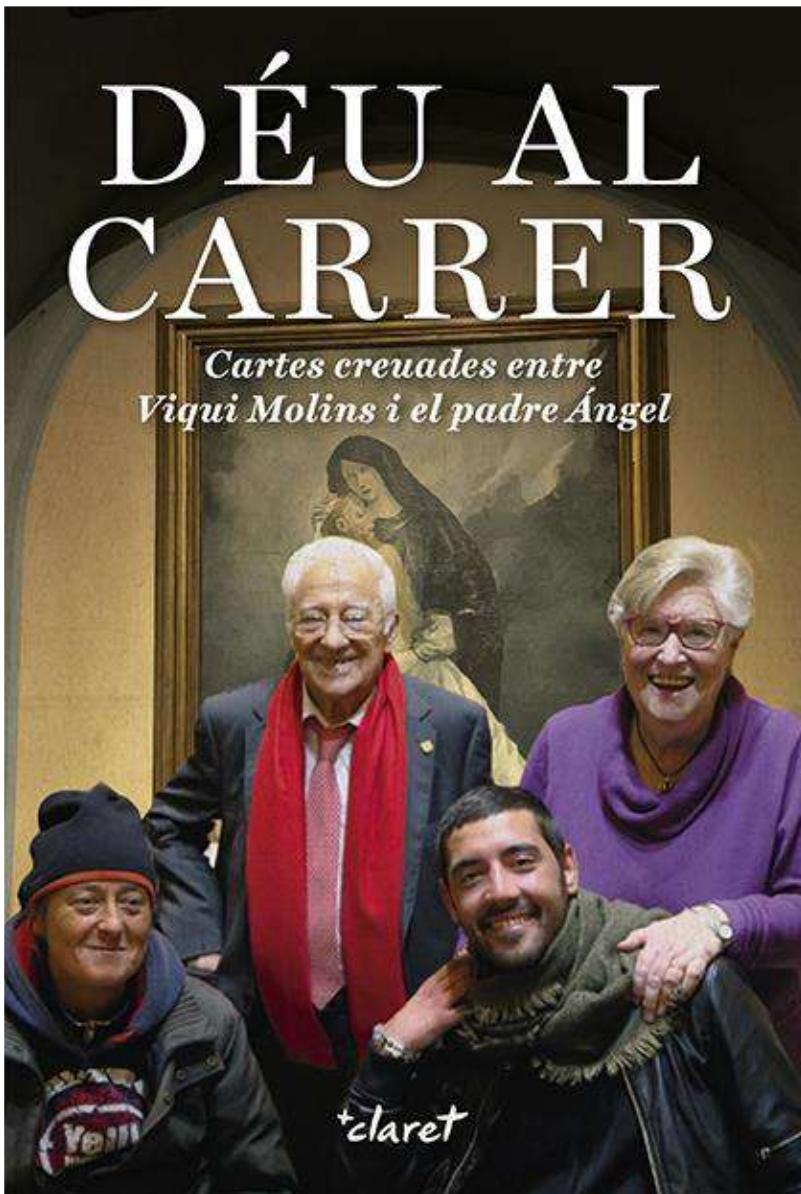
9. Demano als germans bisbes, als sacerdots, als diaques —que tenen per vocació la missió d'ajudar els pobres—, a les persones consagrades, a les associacions, als moviments i a l'ampli món del voluntariat que es comprometin perquè amb aquesta Jornada Mundial dels Pobres s'estableixi una contribució concreta a l'evangelització en el món contemporani.

Que aquesta nova Jornada Mundial es converteixi per a la nostra consciència creient en una forta crida, de manera que estiguem cada vegada més convençuts que compartir amb els pobres ens permet entendre l'Evangeli en la seva veritat més profunda. Els pobres no són un problema, sinó un recurs al qual acudir per acollir i viure l'essència de l'Evangeli.

Francesc

Vaticà, 13 de juny de 2017
Memòria de Sant Antoni de Pàdua

Novetat editorial. Presentació a Madrid i Barcelona

DÉU AL CARRER

Cartes creuades entre **Viqui Molins** i el **Padre Ángel**

Pròleg: **Peio Sánchez**.

Epíleg: Missatge del papa **Francesc** per a la I Jornada Mundial dels Pobres

Dues vides al servei dels pobres

"Déu al carrer" és un llibre en format epistolar entre la germana Viqui Molins i el padre Ángel García. Es tracta d'una història d'amistat amb un model de vida en comú: l'ajuda als més pobres. Ella des de Barcelona i ell des de Madrid comparteixen confidències, anècdotes i vivències d'una vida dedicada als altres. Com diu ella en el llibre, "la solució no és ocultar-los sinó acollir-los, només així podran començar la seva reinserció".

En l'intercanvi de cartes el padre Ángel parla de com un jove capellà comença la seva trajectòria amb la creació de cases d'acollida per a nens.

Viqui explica que el seu contacte amb el carrer i amb la realitat llatinoamericana li provoca un canvi en la seva vocació. Tots dos han vist com Déu està al carrer.

Peio Sánchez, rector de la parròquia de Santa Anna i autor del pròleg del llibre, defineix el padre Ángel amb dues paraules: "humilitat i rebel·lia"; i a Viqui Molins amb "entusiasme i mística".

Els dos protagonistes es van conèixer personalment a través del projecte del padre Ángel: l'obertura de l'església de Sant Antón a Madrid les 24 hores del dia els 365 dies de l'any. Es tracta d'una església-refugi on, a més dels serveis litúrgics, s'ofereix tot el que necessiten els sense sostre. Per exemple atenció mèdica, menjar, telèfon, wifi i fins i tot perruqueria. Es va convertir en la primera església oberta dia i nit a Espanya.

Recentment, a Barcelona, l'experiència de Sant Antón va inspirar un projecte similar a la parròquia de Santa Anna. A causa de l'onada de fred del gener passat, el temple va obrir les seves portes per acollir la gent durant tot el dia. L'acollida i la mobilització de voluntaris va sorprendre els promotors d'aquesta iniciativa, entre els quals hi havia Viqui Molins. Li

van posar un nom inspirat en una de les idees del papa Francesc, un Hospital de Campanya.

Els inicis de la seva trajectòria

Viqui Molins, de 80 anys, va néixer en una família acomodada al barri barceloní de la Bonanova. En una visita al barri barceloní de Verdum va reconèixer la injustícia social que patien les famílies en les barraques. Això la va ajudar a definir la seva vocació. Exercint de mestra a les escoles de classe alta, ensenyant Filosofia i Literatura, i també com a directora de l'editorial STJ, mantenia el contacte amb els més necessitats. Però va ser durant un viatge a Nicaragua el 1984 on va sentir que volia dedicar la seva vida "als de baix". Actualment viu en un pis al barri barceloní del Raval en una comunitat amb altres germanes teresianes.

El padre Ángel García, de 81 anys, ja va portar a terme des de molt jove la seva vocació. Després d'ordenar-se sacerdot el 1961, un any més tard va fundar amb el sacerdot Ángel Silva la Fundación Cruz de los Ángeles. Van crear cases d'acollida per a nens abandonats.

Aquest projecte va ser la llavor del que vindria més tard: la Fundación Mensajeros de la Paz a Madrid. Una organització laica que busca millorar les condicions de vida de nens, dones, immigrants, gent gran i gent sense recursos, entre d'altres. Un projecte també present a Mèxic, Perú, Argentina o El Salvador.

Rebel·lia i entusiasme

La consolidació de la feina dels dos protagonistes no ha estat fàcil. Tal com diu el padre

Ángel, "moltes vegades si no et poses en embolics, no remous les consciències". En el llibre s'expliquen diverses anècdotes que mostren la "rebel·lia" del padre Ángel i "l'entusiasme" de Viqui Molins, tal com deia Peio Sánchez.

Viqui és una d'aquestes monja que s'atreveix a contestar als capellans quan encara era impensable que una dona els portés la contrària. El padre Ángel va estar a punt de ser sancionat per protegir uns joves d'una casa d'acollida que van robar uns puros del cardenal Tarancón.

Avui, escriu el rector de Santa Anna, "tots dos, passen de la vuitantena, però no són precisament dos jubilats de sopetes i sofà. L'Ángel té per casa el món i es fa difícil seguir-li la pista arreu del mapamundi, tan ample com el seu cor. La Viqui viu cada dia com la pelegrina de la visitació que canta a Déu, que 'derroca els poderosos del sol i exalta els humils, omple de béns els pobres mentre els rics se'n tornen sense res'. Quan els llegiu, veureu com hi ha vells que ens ensenyen a ser joves. Tots dos, a més, solen citar un altre avi de la seva mateixa quinta, el papa Francesc, un altre vell-jove".

La renovació de l'església i el papa Francesc

Al llibre també expliquen en primera persona la importància que va suposar el Concili Vaticà II per a la renovació de l'església. Així com també valoren el paper transformador durant la transició espanyola del cardenal Vicente Enrique y Tarancón.

Amb l'entrada del papa Francesc els dos expliquen com van veure que compartia amb ells el seu principal lema: "una església pobra i dels pobres".

El papa Francesc es fa present en el llibre amb el missatge de la Jornada Mundial dels Pobres que es publica com a epíleg. Aquest diumenge 19 de novembre l'Església celebra per primera vegada la Jornada Mundial dels Pobres, que se suma a altres commemoracions anuals convocades pel papa. Francesc recorda en aquest missatge que "els pobres no són un problema, sinó un recurs al qual acudir per acollir i viure l'essència de l'Evangelí".

Presentació a Madrid i Barcelona

El llibre es presentarà a Madrid i a Barcelona:

-Dimecres 15 de novembre a les 19h. Església de San Antón de Madrid.

Calle de Hortaleza, 63. Madrid 28004

-Dijous 16 de novembre a les 19h. Parròquia de Santa Anna de Barcelona.

Carrer de Santa Anna, 29. Barcelona 08002

En les dues presentacions hi haurà un diàleg amb els dos autors. El padre Ángel i la germana Viqui estan disponibles per a entrevistes.

Contacte Premsa:

Editorial Claret. Roger de Llúria, 5. Barcelona 08010

Jordi Llisterri.

www.editorialclaret.es – comunicacio@claret.es

Edició Catalana:

Déu al carrer. Cartes creuades entre Viqui Molins i el padre Ángel

102 pàgines. ISBN: 978-84-9136-078-0

Edició Castellana:

Dios en la calle. Cartas cruzadas entre Viqui Molins y el Padre Ángel

102 pàgines. ISBN: 978-84-9136-079-7

Bicentenari Santa Rosa Filipina

El 18 de novembre, la Família del Sagrat Cor celebrarà la festa de Santa Rosa Filipina Duchesne. Aquesta dona va ser la primera d'aquesta congregació que es va aventurar cap a terres americanes, on va fundar la primera escola gratuïta al oest del Misisipi. Moltes van ser les dificultats, però encara més la seva tenacitat, i avui en dia els Estats Units-Canadà té 24 col·legis hereus de la seva tasca, on laics i religioses comparteixen l'apassionant tasca d'educar.

Amb Rosa Filipina el Sagrat Cor es va obrir a la internacionalitat, comprenent que no hi havia fronteres per a qui viu el desig d'expandir en el món l'amor del Cor de Jesús. Avui, i gràcies a ella, el Sagrat Cor està present a 41 països dels cinc continents.

A més de celebrar la seva festa, el 18 de novembre marca també l'inici del Bicentenari de la seva arribada a Amèrica, que es commemorarà el 1818. Així, durant tot un any, tindrem l'ocasió d'aprofundir en el llegat de Rosa Filipina, i en els reptes que el món ens reclama avui. La proposta per a aquest temps té dos vessants: una pregària setmanal disponible en la pàgina <https://rscjinternational.org/es>, i una invitació a un diàleg global que precedeix a una reunió internacional sobre "Justícia, Pau i Integritat de la Creació" que es farà a Filipines el novembre de 1818. Una oportunitat per alimentar la memòria, aprofundir en les arrels i fer créixer la vida allà on es troba amenaçada, com va fer Rosa Filipina.

Com expressa Barbara Dawson, Superiora

General: "Que aquest any de pregària amb Filipina enforteixi la nostra capacitat per contemplar i escoltar el batec del cor de Déu en nosaltres i en el nostre món".

Teresa Gomà, rscj

**Efrem de Montellà, Bernat Juliol i Carles Xavier Noriega, nous preveres;
i Gabriel Soler i Anton Gordillo, nous diaques a Montserrat**

Mons. Manel Nin, exarca apostòlic per als catòlics de tradició bizantina a Grècia i monjo de Montserrat, ordena tres nous preveres i dos nous diaques a la comunitat benedictina

L'administració del sagrament ha trobat el seu punt culminant en la imposició de les mans i la pregària d'ordenació; posteriorment, els nous diaques i preveres han rebut els signes propis del seu ministeri: la dalmàtica i l'evangelari per als diaques; i la casulla, el calze i la patena per als preveres, a qui també se'ls ha ungit les mans amb el crisma

Montserrat, 4 de novembre de 2017. Aquesta tarda ha tingut lloc a la Basílica de Santa Maria l'ordenació de tres nous preveres i dos nous diaques, tots ells membres de la comunitat benedictina de Montserrat. Els candidats eren Carles Xavier Noriega, Efrem de Montellà i Bernat Juliol, per a preveres, i Anton Gordillo i Gabriel Soler, per a diaques. Tots ells han estat presentats pel P. Abat Josep M. Soler, que és qui els ha escollit per a aquest ministeri d'acord amb el seu Consell, al bisbe Manel Nin, exarca apostòlic per als catòlics de tradició bizantina a Grècia i monjo de Montserrat, que ha presidit la celebració litúrgica i els ha ordenat.

L'administració del sagrament, que ha tingut lloc dins la celebració de la missa, ha trobat el seu punt culminant en la imposició de les mans i la pregària d'ordenació; prèviament, hi ha hagut la presentació i l'elecció dels candidats i el seu interrogatori per part del bisbe Manel Nin. Posteriorment, els nous diaques i els nous preveres han rebut els signes propis del seu ministeri: la dalmàtica i l'evangelari per als diaques; i la casulla, el calze i la patena, per als sacerdots, a qui també se'ls ha ungit les mans amb el crisma.

Cal recordar que la darrera cerimònia d'ordenació presbiteral i diaconal a Montserrat es va celebrar el 5 d'octubre de 2013. En aquella ocasió, van rebre l'ordenació sacerdotal els monjos Anselm Parés i Sergi d'Assís Gelpí i la diaconal Efrem de Montellà i Bernat Juliol.

Els nous preveres i diaques

Carles Xavier Noriega i Merino va néixer a Barcelona l'any 1964. És enginyer de telecomunicacions i llicenciat en Teologia especialitat en monàstica. La professió solemne la va fer el 8 de desembre de 2007 i la seva ordenació de diaca va tenir lloc el 23 de juny de 2011. És el director de la revista *Studia Monastica* i del programa de Montserrat Ràdio *L'arpa de David* i responsable del diàleg interreligiós de la comunitat.

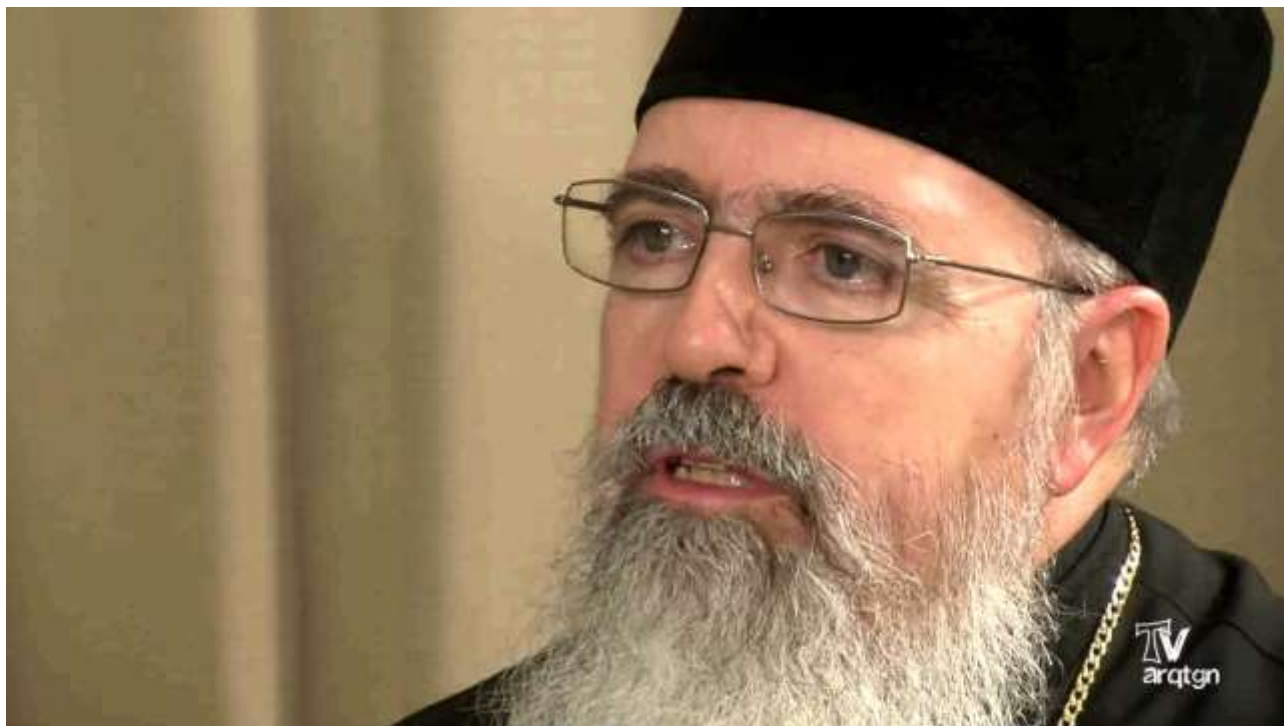
Efrem de Montellà i Llauredó va néixer a Barcelona l'any 1970. És professor superior de solfeig. La professió solemne la va fer el 31 de gener de 2010. L'ordenació diaconal la va rebre el 5 d'octubre de 2013. Actualment és el prefecte de l'Escolania.

Bernat Juliol i Galí va néixer a Girona l'any 1978. És llicenciat en Dret i en Teologia Dogmàtica. Va fer la professió solemne el 12 de juny de 2011 i va rebre l'ordenació diaconal el 5 d'octubre de 2013. És el sotsprefecte de l'Escolania i el portaveu del Monestir. Gabriel Soler i Villegas va néixer a Berga l'any 1980. És llicenciat en Ciències Polítiques i en Història Eclesiàstica. Va fer la professió solemne el 31 de gener de 2010. Actualment està realitzant el doctorat a Roma.

Anton Gordillo i Aubert va néixer a Barcelona l'any 1965. És doctor en Enginyeria Industrial. Va professar solemnement el 8 de setembre de 2013. És el secretari abacial i el responsable d'emissions de Montserrat RTV.

ORDENACIÓ PRESBITERAL DELS MONJOS EFREM DE MONTELLÀ, BERNAT JULIOL I CARLES XAVIER NORIEGA I ORDENACIÓ DIACONAL DELS MONJOS GABRIEL SOLER I ANTONI GORDILLO

Homilia de l'exarca per als catòlics de ritu grec a Grècia, P. Manuel Nin

Beneit sigui el nostre Déu ara i sempre i pels segles dels segles. Amén.

Estimat P. Abat, germans monjos i preveres concelebrants. Benvolguts escolans, familiars dels ordenants, pelegrins de Montserrat, germans en el Crist. Estimats Carles-Xavier, Bernat i Efreim; Gabriel i Anton, cridats avui pel P. Abat i la comunitat a rebre el do de l'Esperit Sant en el sagrament que us farà diaques i preveres d'aquesta comunitat i de l'Església.

L'Esperit del Senyor Déu reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungut. M'ha enviat a portar la bona nova als pobres... a proclamar l'any de gràcia del Senyor...

L'amor del Crist ens empeny: hem comprès que un ha mort per tots, i això vol dir que tots han mort amb ell.

Vosaltres sou la sal de la terra... Vosaltres sou la llum del món...

Rebut el do de l'Esperit Sant, ungits amb la seva força, esdeveniu homes nous que viviu per a Aquell que ha mort i ressuscitat per vosaltres. Així sou sal de la terra i llum del món. Podríem dir que amb això ho hem dit tot sobre la Paraula de Déu que acabem d'escoltar i sobre el que avui s'esdevindrà i s'esdevé per a cadascun de vosaltres cinc.

Perquè les lectures de la Paraula de Déu que acabem d'escoltar ens il·luminen

cristianament en aquesta celebració dels Sants Misteris en què conferirem el diaconat i el presbiterat als nostres germans monjos. Una celebració en què per la imposició de les mans del bisbe i la invocació de l'Esperit Sant, dos germans monjos esdevindran diaques de l'Església; i encara per la imposició de les mans del bisbe i dels preveres concelebrants i per la invocació de l'Esperit Sant i la unció amb el Sant Crisma tres germans monjos diaques esdevindran preveres per al servei de l'altar en aquest monestir.

Avui l'Esperit del Senyor reposa sobre vosaltres, us cobreix amb la seva ombra, l'Esperit del Senyor avui -amb la simbologia de la imposició de les mans- cova damunt vostre (l'Orient cristià es complau en aquesta imatge del "covar", de la gallina que "cova la niuada" aplicada al bisbe en el moment de la ordenació, per tal que en neixi un home nou). I en aquest nou naixement per a vosaltres, l'amor del Crist serà la vostra força, aquella força que continuarà a empènyer-vos a anunciar que Ell, el Fill i Verb de Déu s'ha encarnat, ha mort i ha ressuscitat. I per això renascuts d'aquest Esperit que avui d'una manera nova reposa damunt vostre, sereu sal de la terra i llum del món.

Us proposo que feu vostra la Paraula de Déu que acabem d'escoltar, en aquesta clau: el do de l'Esperit Sant; la força que us (ens) ve de la mort i de la resurrecció del Crist.

Finalment el testimoniatge que de la resurrecció del Crist doneu i en donareu com a anunciadors de la llum nova que ens ve de l'Evangelí.

I a la llum d'aquesta Paraula de Déu que hem escoltat i acollit: l'acolliment del do de l'Esperit Sant i l'anunci de l'Evangelí, voldria ara comentar-vos la celebració que ja estem fent i proposar-vos de veure-la i de viure-la en la riquesa dels seus textos i de la seva simbologia, i d'una manera especial veure-la com un paral·lel amb la celebració dels Sants Misteris, de la missa en què, com ben sabeu, després de la proclamació de la Paraula de Déu hi ha l'ofertori del pa i del vi, un prefaci, una pregària eucarística en la qual s'invoca l'Esperit Sant damunt del pa i del vi, i finalment la comunió amb el Cos i la Sang del Crist, que ens fa homes nous en el Senyor ressuscitat.

A l'ordenació podem dir que s'esdevé quelcom de semblant. En primer lloc, després de la proclamació de la Paraula de Déu hi ha una crida, un moviment, quasi com si fos una processó de les ofrenes, en la qual heu estat cridats i presentats pel p. Abat. Una crida, una elecció en què la voluntat del Senyor damunt vostre es manifesta en la petició del p. Abat i l'acolliment per part de l'Església en la persona del bisbe. De la mateixa manera que els dons del pa i del vi són presentats a l'altar i el bisbe els acull, també vosaltres heu estat presentats i acollits, i ho heu estat amb una pregunta i una resposta –fetes pel bisbe i pel P. Abat: *n'és / en són dignes? N'és / en són dignes –αξιός-*. Un “digne” / “dignes” que es farà palès en les promeses que fareu davant meu i de l'Església per indicar que us fa dignes únicament Aquell davant del qual us comprometeu a viure allò a què ja us vàreu comprometre a la vostra professió solemne com a monjos, i que ara se us demana que ho

especifiqueu en aquest nou sacrament que avui rebeu; és a dir: la vostra vida en Crist com a anunciadors de l'evangelí, com a ministres de l'altar sant del Crist en el seu Cos i la seva Sang, com a homes de pregària continua, de lloança, intercessora, com a homes i com a cristians donats únicament a un sol i únic amor, sempre crucificat, el del Senyor Jesucrist.

Després tots invocarem el nostre Déu, Pare, Fill i Esperit Sant, amb la Mare de Déu i amb els sants, per tal que també els nostres germans es configurin, siguin dignes, d'esdevenir imatge de l'Únic Sant, l'Únic que per nosaltres s'ha abaixat i s'ha fet home. Per això en la mateixa vostra prostració veieu-hi una imatge d'Aquell que s'abaixà i es féu obedient fins a la mort.

Tot seguit hi haurà la imposició de les mans i la pregària d'ordenació –per als diaques primer i per als preveres després. En primer lloc el gest de la imposició de les mans. Per als diaques la imposició de mans del bisbe; per als preveres la imposició de mans del bisbe i dels altres preveres concelebrants. El gest de la imposició de les mans, antiquíssim a la tradició de l'Església, indica la invocació de l'Esperit Sant damunt dels qui són ordenats, amb aquella imatge de què us parlava ara fa poc, la imatge del “cobrir”, del “covar”, del “cobrir a l'ombra de les ales del Senyor” com cantem en el salm. Com si el Senyor mateix ens digués –ens diu!: “Tu ara estàs sota la meva protecció, tu ets meu”. En la imposició de mans del bisbe és el Senyor mateix que us imposa les mans, que us cobreix amb la seva ombra, per tal

que al seu moment les vostres mateixes mans esdevinguin sacrament de la seva presència enmig dels germans. Malgrat la vostra feblesa, imperfecció, pecat, Ell se serveix i se servirà de les vostres mans per fer entre els germans viva i eficaç la seva presència.

Recordeu totes les vegades que el Crist a l'Evangeli "agafa", "estén la mà" vers algú o alguna cosa: agafa el pa i el vi i el dóna...; agafa Pere quan s'enfonsa feble i esporuguit; agafa el noi mort i l'alça... És això el que significa la imposició de les mans del bisbe i que vosaltres haureu de continuar en la vostra vida com a monjos diaques i monjos preveres: prendre el Pa i el Vi santificats i donar-los; agafar la mà del qui cau i aixecar-lo. Les vostres mans en el sacrament de l'altar i en el sacrament del perdó: "les vostres mans obriran en el sacrament del perdó, la porta de la casa del Pare" (BXVI).

Feta la imposició de les mans, seguirà la pregària d'ordenació. També a la celebració de l'eucaristia invoquem amb el gest de la imposició de les mans damunt del pa i del calze l'Esperit Sant per tal que en faci el Cos i la Sang del Crist. Les pregàries d'ordenació dels diaques i dels preveres, que canta el bisbe, seran el moment en què recordant l'obra provident del Senyor, n'acollim la gràcia santificadora. El bisbe, invocat l'ajut del Senyor per al

ministeri que exerceix: "Assistiu-nos, Déu Totpoderós... Senyor, Pare Sant, Déu omnipotent i etern...", recorda, fa memòria de tot allò que el Senyor ha dut a terme per a la nostra salvació: la redempció en el Crist, el do de l'Esperit Sant, el creixement i la providència envers la seva Església.

Tot seguit, en l'una i en l'altra de les pregàries, per als diaques i per als preveres, el bisbe invoca l'Esperit Sant per tal que davallant damunt d'ells esdevinguin diaques servidors de l'Església, preveres al servei de l'altar del Crist. Consagrats ja en el ministeri, el bisbe en la mateixa pregària demana encara que el do de l'Esperit Sant rebut pels ordenats, sigui també un do per a la comunitat, per a l'Església. Per als diaques, encara, demanarem que l'Esperit us faci homes d'un amor sincer, d'una vida segons l'Evangeli. Per als preveres, demanarem que l'Esperit Sant us faci anunciadors de l'Evangeli, administradors dels Sants Misteris prop de l'altar del Crist, en el baptisme i en el perdó.

Ordenats ja diaques i preveres, sereu revestits amb els ornaments propis dels uns i dels altres. Revestits de què? De qui? Revestits del Crist. "Batejats en Crist, us heu revestit de Crist" (Ga 3,27). Aquesta és la simbologia del revestir-se per a la celebració dels sacraments: com a sacerdots, diaques, bisbe, entrem en una comunió plena, existencial amb el Crist: "és Crist que viu en mi" (Ga 2,2). El Crist que en l'encarnació s'ha revestit d'allò que és nostre: dolor, fam, sofriment, esperança, joia... ara vosaltres diaques i preveres us revestiu d'Ell. Perquè és Ell, el Senyor el Crist gloriós, és Ell que els fidels han de veure en vosaltres, i només a Ell. Vosaltres, quan celebrareu els sants Misteris no parlareu, no sereu vosaltres mateixos, sinó que un Altre parlarà en vosaltres. És allò que l'Església d'occident vol fer present amb la fórmula "in persona Christi". Al moment de l'ordenació,

ara, i cada vegada que us acostareu a l'altar del Crist en aquesta basílica, en qualsevol petita ermita perduda a les muntanyes, en una gran catedral o petita capella d'hospital, de presó, d'una gran o petita parròquia, porteu el Crist en vosaltres, el feu present i també a través de la simbologia del revestir-vos, de desaparèixer per fer-lo present a Ell, per manifestar-lo. Estimeu-la i respecte-la aquesta simbologia molt profunda per allò que significa.

Finalment els diaques rebreu l'Evangelari, la Paraula de l'Evangelí del Crist que haureu de proclamar i d'anunciar. Els preveres sereu ungits amb el Sant Crisma, l'oli sant consagrat pel bisbe que ungeix els batejats i els qui han de rebre el sagrament de la confirmació, que ungeix l'altar quan se'l consagra, que ungeix ara les vostres mans per tal que siguin, per tal que sigueu, presència del Crist enmig del seu poble. Ungits, fets "alter Christus" per al germans, per al poble, rebreu finalment el pa i el calze per tal que els pugueu donar, santificats, als germans.

Com us deia al començament, rebut el do de l'Esperit Sant, ungits amb la seva força, esdeveniu homes nous que viviu per a Aquell que ha mort i ressuscitat per vosaltres.

Germans, la tradició bizantina, en la qual el Senyor m'ha cridat a servir com a bisbe, vol que tot prevere recordi en cada celebració de l'eucaristia el bisbe que l'ha ordenat i que continuï recordant-lo fins després de la mort (del bisbe!). En aquest moment voldria demanar-vos que en la celebració dels Sants Misteris us sentiu de tant en tant una mica bizantins i us recordeu en la pregària d'aquest bisbe germà vostre de comunitat, que avui, per la generositat fraterna del P. Abat Josep M., ha estat cridat a ordenar-vos diaques i preveres, i

sobretot que us recordeu en la pregària de l'Església Catòlica de tradició bizantina que és a Grècia.

Demaneu, demanem al Senyor que, tal com diu la pregària de sant Basili que heu posat al vostre recordatori, sigueu sempre: "...servidors de la vostra nova aliança i ministres dels vostres Sants Misteris" (Anàfora de sant Basili). *Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων...*

Que la intercessió de la Mare de Déu, que des del seu tron a Montserrat és la que ens mostra i ens dóna Aquell que és el camí, la veritat i la vida, us sigui sempre ajut i protecció en el vostre itinerari de monjos preveres i diaques. Al Crist Senyor, que regna amb el Pare i l'Esperit Sant, la glòria pels segles. Amén.

“La gent veu Montserrat com un referent de fe i social”

Bernat Juliol, monjo de Montserrat

Bernat Juliol, monjo de 39 anys

La Vanguardia

El sotsprefecte de l'Escolania i portaveu del monestir de Montserrat, Bernat Juliol i Galí, és un dels monjos ordenat prevere.

Abans de ser monjo havia estat advocat?

Sí, vaig fer la carrera de Dret a la Universitat de Girona. Després vaig treballar dos anys i mig en un bufet d'advocats. I m'agradava la feina, però m'adonava que em faltava alguna cosa i en aquest camí de recerca se'm va posar Montserrat al davant, o la Providència.

Quins lligams tenia amb Montserrat?

Cap, més enllà dels que tenim molts catalans amb el santuari. És més, si quan estudiava m'haguessin dit que seria monjo m'hauria posat a

riure. Però vaig anar amb uns amics a passar uns dies a l'hostatgeria i allà vaig saber d'uns tallers per conèixer la vida monàstica. M'hi vaig apuntar i aquí estic.

I perquè va voler fer el pas a prevere?

En l'àmbit monàstic és l'abat qui ho proposa en funció de les necessitats pastorals, no és per iniciativa del monjo. A Montserrat som 59 monjos, però pel fet de ser monestir i santuari de la Mare de Déu es necessiten més preveres. Ho són un 75% dels monjos.

Quins estudis ha fet?

Vaig estar dos anys a Roma però obtenir la llicència en Teologia Dogmàtica i ara he fet el grau en Teologia, que el podem fer a Montserrat ja que està afiliat a l'Ateneu Pontifici Sant Anselm de Roma.

Com veu el futur de l'Església?

Estem en una societat cada cop més secularitzada, però no tinc una visió pessimista. La història de Montserrat ens diu que ha passat moments amb només 12 monjos i d'altres amb un centenar, i sempre ha continuat endavant. Això és un paradigma del que és l'Església. La fe és esperança i l'Església s'ha d'adaptar a cada moment. Estic aquí per donar testimoni de fe, del Crist ressuscitat i vull ser fidel a aquest missatge.

Montserrat ha de ser un far no només pel catolicisme català sinó també pel catalanisme?

No es tracta de si Montserrat ho vol ser sinó que la gent ens veu com un referent de fe i un referent social, esperant una paraula, una resposta en moments difícils. I això ens fa ser més responsables.

Com es viu el moment polític català a Montserrat?

Tal com ha dit l'abat vivim en un moment complex, difícil, però apostem per obrir ponts al diàleg, per trobar una sortida des d'una comprensió mútua.

Maristes: “La celebració del sí”, professió perpètua del G. Pere Castanyé

El diumenge 12 de novembre, el G. Pere Castanyé ha fet la professió perpètua com a germà marista a la parròquia de Sant Pau, al barri de la Mariola de Lleida. Allà és on viu amb la comunitat de germans i on du a terme la missió marista dia a dia, compromès amb els projectes socioeducatius que els maristes portem a la capital del Segrià.

La celebració ha estat entranyable, senzilla, participativa, alegre i amb l'esperit de família característic. En Pere ha estat acompanyat per un munt d'amics, familiars, companys de feina i germans de la congregació. Han vingut de molts llocs de Catalunya, especialment d'allà on ha compartit part del seu camí com a germà marista al llarg dels anys. El germà

provincial de L'Hermitage, el G. Pere Ferré, ha acollit els vots emesos en nom del germà Ernesto Sánchez, nou Superior general.

S'han succeït paraules sinceres d'agraïment i d'encoratjament. Paraules d'alegria, emotives i plenes d'esperança. El desig que la vida del G. Pere Castanyé continuï sent un testimoni profètic dels valors de l'evangeli en el

món; per a una societat assedegada de gestos de generositat i d'entrega; gestos que ens apropin a la justícia global i que ens anunciïn que el Regne de Déu ja és aquí. La comunitat marista està de festa. Els Maristes, germans i laics, tenen un bon motiu d'agraïment pel que s'ha celebrat al barri de la Mariola.

Mira [aquí](#) el vídeo de la professió perpètua.

« LA VIDA RELIGIOSA EN UNA SOCIETAT MEDIÀTICA I DIGITAL. La tecnologia canvia la nostra identitat i vocació? Pautes per sobreviure en un món hipertecnològic»

Jornada de Formació Permanent

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquiza, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

25 DE NOVEMBRE, PROPERA JORNADA DE FORMACIÓ PERMANENT AMB MÍRIAM DIEZ BOSCH

Data: 25 de novembre de 2017, dissabte.

Hora: 9.45-13. **SESSIÓ MATINAL.**

Lloc: Salesianes - Col·legi Santa Dorotea
(Passeig Sant Joan Bosco, 24 - Barcelona).

Tema:

LA VIDA RELIGIOSA EN UNA SOCIETAT MEDIÀTICA I DIGITAL. La tecnologia canvia la nostra identitat i vocació? Pautes per sobreviure en un món hipertecnològic

Ponent: Dra. Míriam Diez Bosch. periodista especialitzada en religió. Professora de la Universitat Gregoriana de Roma, de la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna de la Universitat Ramon Llull i directora de l'Observatori Blanquerna de Comunicació, Religió i Cultura, també és la directora de l'àrea d'experts del portal Aleteia a Roma.

Pas 1 - Inscripcions: **UNIO DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA.** Correu electrònic: urc.info@gmail.com
Tot indicant el nom i cognoms de la persones o persones participants i la institució a la que pertanyen.

Pas 2 - Pagament 10 €: Ingres o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"

IBAN: ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el **nom i el cognom de la persona** que s'hi inscriu i al costat les **lletres MD**

«El nostre context cultural constitueix un gran repte per als creients»

Jordi Latorre, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco

Carme Munté. CatalunyaCristiana. 5 novembre 2017. L'Institut Superior de Ciències Religioses Don Bosco (ISCR Don Bosco) ja fa vint-i-un anys que imparteix la seva formació a la ciutat de Barcelona, tot i que el seu radi d'acció és més ample: abasta l'àrea metropolitana i també la província salesiana de Maria Auxiliadora, amb seu a Sevilla. Hem parlat amb el seu director, Jordi Latorre, dels reptes del nou curs 2017-2018. Més informació: iscr.salesians.cat

L'ensenyament on-line està demostrant ser una excel·lent plataforma d'extensió i popularització de la formació cristiana i pastoral

Quins són els objectius per al curs 2017-2018?

L'objectiu prioritari és donar impuls als ensenyaments on-line: el bienni de llicència en especialitat pastoral, el curs de formació cristiana i pastoral per a educadors (mestres i catequistes, principalment), i la DECA per a docents de Religió catòlica a les escoles. Com a objectiu secundari, volem fer-nos presents als mitjans de comunicació social i a les xarxes, que fins ara havíem descuidat a favor d'altres objectius. Volem fer conèixer la nostra oferta i la nostra especificitat formativa, amb l'aval d'una llarga experiència formativa, que arrenca de l'antic Seminari Salesià Martí-Codolar, fundat l'any 1949.

Quina és l'empremta específica salesiana en els estudis en ciències religioses?

L'ISCR Don Bosco està vinculat a la Facultat de Teologia de la Universitat Pontifícia Salesiana de Roma i va néixer com a resposta a les necessitats eclesials de formació cristiana i pastoral dels religiosos i seglars. Té com a finalitat específica promoure la preparació teològica-pastoral dels seus alumnes, en les etapes de la formació inicial i permanent. Desenvolupa tota la seva activitat amb una clara orientació pastoral. Això es fa

per mitjà de les assignatures humanístiques que formen part del seu pla d'estudis, per les accentuacions pastorals de cadascuna de les assignatures teològiques, per la metodologia didàctica adoptada, i per l'estreta unió entre reflexió i praxi en cada assignatura. A més, el bienni de llicència està format per assignatures totes elles pastorals.

Què afavoreix poder estudiar on-line? Quin és el perfil que cerca aquesta opció?

L'estudi on-line té una dificultat, no ens podem enganyar, i és la manca de la immediatesa que té l'ensenyament presencial; però té un gran potencial formatiu, i per això s'ha desenvolupat amb tanta força en els darrers anys: possibilita la gestió pròpia del temps d'estudi per part de l'alumnat i estalvia el temps dedicat a desplaçaments. L'ensenyament on-line està demostrant ser una excel·lent plataforma d'extensió i popularització de la formació cristiana i pastoral. El perfil de persones que cerquen la formació on-line és la persona de mitjana edat, amb un interès pel propi

creixement en la fe que vol preparar-se per testimoniar la seva fe en el treball escolar, social, parroquial, o de lleure. També resulta útil per a religiosos que, per motiu de feina, no disposen de temps per freqüentar cursos presencials i volen formar-se o posar-se al dia en una qualificació cristiana i pastoral de nivell universitari.

Tenen futur els estudis en ciències religioses?

I tant que tenen futur. El nostre context cultural, cada cop més secularitzat, constitueix un gran repte per als creients actuals, també per als cristians. No n'hi ha prou de creure, sinó que hem de «saber donar raó de la nostra esperança» com deia ja l'autor de la segona carta de Pere en el pas del segle I al segle II dC. En una cultura cada cop més científica i més tecnològica creure en Jesucrist aporta un fonament de sentit transcendent i d'esperança que la vida per si mateixa no pot donar. És per això que l'aprofundiment de la persona de Jesucrist, a partir dels evangelis, i de la vida eclesial resulta fonamental per als homes i dones d'avui. L'estudi de les Ciències Religioses són d'una gran ajuda per a moltes persones que volen créixer com a cristians, més conscients i madurs.

Els escolapis cap a una nova Pentecosta

Los escolapios celebran su Consejo de Superiores Mayores interpelados por el Papa a vivir un “nuevo Pentecostés”

Madrid, 6 de noviembre de 2017 (IVICON).- “Invitados a un nuevo Pentecostés de los escolapios”, con este lema ha comenzado hoy y hasta el sábado 11 de noviembre el Consejo de Superiores Mayores de las Escuelas Pías. Se trata de una convocatoria que tiene lugar al iniciar el tercer año del mandato del P. General y que reúne a todos los padres provinciales, viceprovinciales, a los asistentes generales y a los delegados del Padre General. El Consejo será recibido en audiencia por el Papa Francisco el viernes día 10, en el Vaticano.

El Consejo abordará como tema central el impulso “de una auténtica Cultura Vocacional y Formativa y de una consistente dinámica de acompañamiento de las personas, comunidades y proyectos”, explica el P. General Pedro Aguado.

Durante la semana, el Consejo tratará los próximos procesos capitulares de las Demarcaciones y se evaluarán los dos primeros años del sexenio. El Consejo será consultado sobre algunos proyectos importantes que se están poniendo en marcha como la Escuela “ALTUM”, el Proyecto “EN SALIDA”, y el Sínodo Escolapio de los Jóvenes. Igualmente, habrá oportunidad para compartir la evolución de las más recientes fundaciones de la Orden (Mozambique, Perú y Burkina Faso) y de escuchar al Consejo General de la Fraternidad para reflexionar con ellos sobre esta importante realidad escolapia.

El Consejo contará también con la participación de diversos invitados superiores y ex – superiores generales de otras Órdenes y Congregaciones, expertos en temas formativos, la Madre General de las Escolapias, así como diversos religiosos escolapios y miembros de la Fraternidad.

**Actes, activitats, cursos, seminaris, informacions,
presentacions...**

Assemblea de l'Associació Cintra

CONVOCATÒRIA

Associació Cintra

Assemblea General

2017

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43

Data	Dijous, 16 de novembre de 2017
Hora	18.30 h
Lloc	Residència Sagrat Cor (Jesuïtes) Roger de Llúria 13 • Barcelona
Ordre del dia	1. Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea anterior 2. Nous càrrecs a la Junta. 3. Presentació i aprovació, si escau, del balanç 2016-2017 i del pressupost 2017-2018 de Cintra. 4. Informe sobre l'escola Cintra 5. Explicació de la construcció del nou edifici 6. Informe de Benallar. 7. Torn obert de paraula.

Ordenació de Jordi Vilà i Font, escolapi

L'Arquebisbe de Barcelona, cardenal Joan Josep Omella Omella,
ordenarà de prevere al servei de l'Església,
en Jordi Vilà i Font, escolapi,
el proper 18 de novembre de 2017
a les 5 de la tarda
a la Parròquia de Sant Sebastià del Verdum de Barcelona.
(C/ Viladrosa, 96 08042 Barcelona)

Hi sou tots i totes convidats

Barcelona, octubre de 2017

Mercedaris: cinc primeres professions

Primera profesia religiosa

Las provincias mercedarias de Aragón y Romana
te hacen partcipe de la alegría de la primera profesia de:

Fr. Mariel Francisco Romero O de M
Fr. Celso Jiménez Reyes O de M
Fr. Juan Carlos Ruiz Zamora O de M
Fr. Jorge Antonio Abarca Martínez O de M
Fr. Luigi Romanelli O de M

EL 18 DE NOVIEMBRE DE 2017 A LAS 12:00 EN
EL SANTUARIO DE SAN RAMÓN NONATO.

"Iras delante del Señor preparando sus caminos para hacer conocer a su pueblo la salvación" Lc 1, 76-77

Mestres catalans de l'exegesi historicocrítica

PAM Publicacions
de l'Abadia
de Montserrat

claret
LLIBRERIA

Ens plau convidar-vos al col·loqui "L'estudi de la Bíblia a Catalunya a partir del Concili Vaticà II" amb motiu de la presentació del llibre

Mestres catalans de l'exegesi historicocrítica de Jordi Cervera

En el col·loqui hi participaran Xavier Alegre (sj), Lluís Serra (fms), i Jordi Cervera (ofmcap), autor del llibre.
Introduirà el col·loqui Màxim Muñoz (cmf), president de la Unió de Religiosos de Catalunya.

L'acte tindrà lloc el dilluns 11 de desembre a les 7 de la tarda a la Sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret.

C. Llúria, 5

Barcelona, desembre de 2017

Cadena de pregària per les vocacions, novembre 2017

Organitzen les delegacions diocesanes de pastoral vocacional

Tarragona, 1 - 11 - 21. Més informació: tel. 639 442 033

Girona, 2 - 12 - 22. Més informació: tel. 972 200 462

Lleida, 3 - 13 - 23. Més informació: tel. 973 268 628

Solsona, 4 - 14 - 24. Més informació: tel. 660 939 110

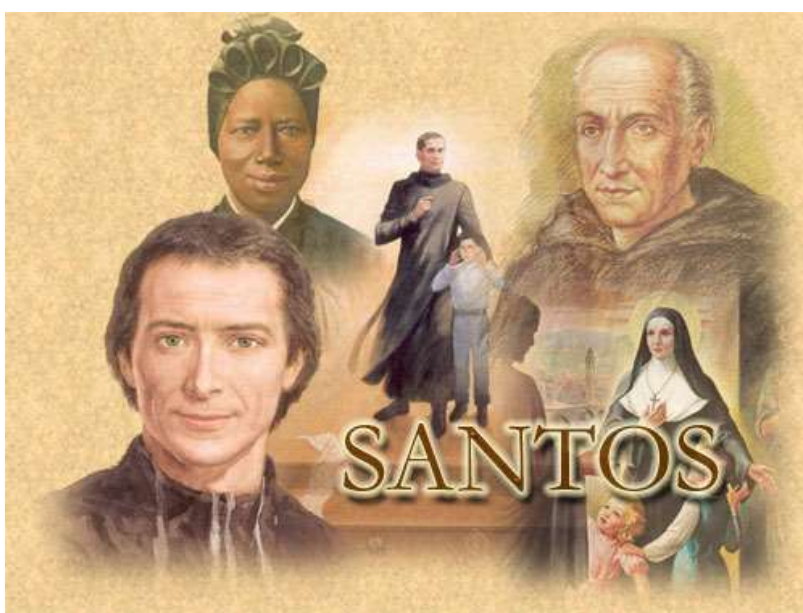
Tortosa, 5 - 15 – 25. Más informació: tel. 977 440 200
Urgell, 6 - 16 – 26. Más informació: tel. 973 350 054
Vic, 7 - 17 – 27. Más informació: tel. 932 652 226
Barcelona, 8 - 18 – 28. Más informació: tel. 934 541 600
Sant Feliu de Llobregat, 9 - 19 – 29. Más informació: tel. 936 327 630
Terrassa, 10 - 20 – 30. Más informació: tel. 937 337 120
Més informació: www.cadenadepregaria.cat

Causes dels Sants: promulgació de decrets

Ayer, 8 de noviembre de 2017, el Santo Padre Francisco recibió en audiencia a Su Eminencia el cardenal Angelo Amato, S.D.B., prefecto de la Congregación para las Causas de los Santos. Durante la audiencia, el Sumo Pontífice autorizó a la misma Congregación a promulgar los Decretos relativos a:

- el martirio del Siervo de Dios János Brenner, sacerdote diocesano; nacido el 27 de diciembre de 1931 en Szombathely (Hungría) y asesinado en odio a la fe el 15 de diciembre de 1957 en Rabakethely (Hungría).

- el martirio de la Sierva de Dios Leonella Sgorbati (en el siglo: Rosa), religiosa profesa del Instituto de las Misioneras de la Consolata; nacida el 9 de diciembre de 1940 en Rezzanello di Gazzola (Italia) y asesinada por odio a la fe el 17 de febrero de 2006 en Mogadiscio (Somalia).

- las virtudes heroicas del beato Bernhard von Baden, marqués de Baden; nacido entre finales de 1428 y principios de 1429 en el castillo de Hohenbaden (Alemania) y fallecido el 15 de julio de 1458 en Moncalieri (Italia).

- las virtudes heroicas del Siervo de Dios Juan Pablo I (Albino Luciani), Sumo Pontífice; nacido el 17 de octubre de 1912 en Forno di Canale, hoy Canale d'Agordo (Italia) y fallecido el 28 de septiembre de 1978 en el Palacio Apostólico en el Vaticano.

- las virtudes heroicas del Siervo de Dios Gregorio Fioravanti (en el siglo Ludovico), sacerdote profeso de la Orden de los Hermanos Menores, fundador de la congregación de las Franciscanas Misioneras del Sagrado Corazón; nacido en Grotte di Castro (Italia) el 24 de abril de 1822 y fallecido en Gemonia (Italia) el 23 de enero de 1894.

- las virtudes heroicas del Siervo de Dios Tomás Morales Pérez, sacerdote de la Compañía de Jesús, fundador de los Institutos Seculares *Cruzados y Cruzadas de Santa María*; nacido en Macuto (Venezuela) el 30 de octubre de 1908 y fallecido el 1 de

octubre de 1994 en Alcalá de Henares (España).

- las virtudes heroicas del Siervo de Dios Marcellino da Capradosso (en el siglo Giovanni Maoloni), laico profeso de la Orden de los Hermanos Menores Capuchinos; nacido el 22 de septiembre de 1873 en Villa Sambuco di Castel di Lama (Italia) y fallecido el 26 de febrero de 1909 en Fermo (Italia).

- las virtudes heroicas de la Sierva de Dios Teresa Fardella, viuda de Blasi, fundadora del Instituto de las Hermanas Pobres, Hijas de María Santísima Coronada; nacida en Nueva York (Estados Unidos) el 24 de mayo de 1867 y fallecida el 26 de agosto de 1957 en Trapani (Italia).

Sant Joan de Déu: Capella Hospitalària

Una iniciativa de Jóvenes San Juan de Dios para orar on line

Jóvenes San Juan de Dios acaba de poner en marcha una capilla on line que invita a orar juntos por aquellas realidades que hoy día más lo necesitan, como las personas refugiadas, en situación o riesgo de exclusión social, enfermas o inmigrantes. En cada una de las temáticas, el usuario podrá acceder a un texto bíblico, una canción, una oración y un espacio para dejar su petición o acción de gracias.

Orar por los pobres y por todas aquellas personas que están pasando un momento de dificultad, por los presos, por los ancianos, por los desempleados

o por las personas sin hogar. Estas son algunas de las 21 temáticas que el internauta podrá elegir para hacer una pausa y “conectar sus sentimientos con los de todos los hombres y mujeres de la tierra y presentárselos a Dios en una oración común”, explica el Hno. Luis Marzo, responsable de Jóvenes San Juan de Dios.

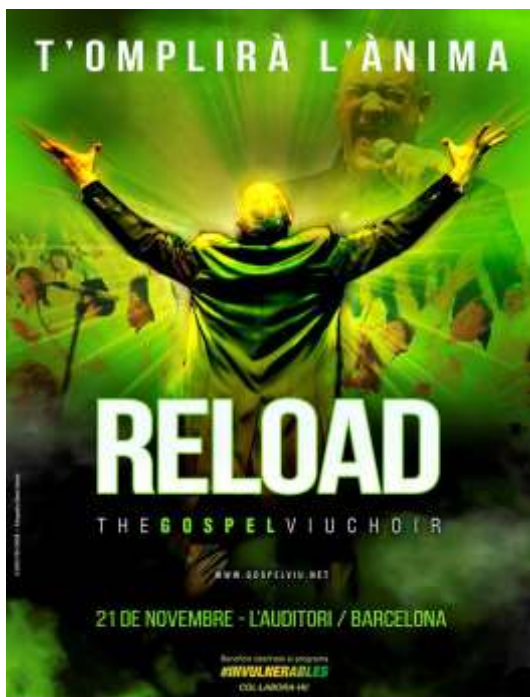
La página web capillahospitalaria.tk también facilita un espacio de oración por la Iglesia católica, por los misioneros que han sentido la llamada de llevar el Evangelio por todo el mundo, por las vocaciones en la Iglesia y en especial en la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios y por los jóvenes y los frutos del próximo Sínodo de 2018: *Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional*, entre otros.

Este espacio web pretende ser una herramienta dinámica y en permanente actualización. Periódicamente se incorporaran nuevas temáticas para orar, teniendo siempre presente la realidad de nuestro mundo.

• Más información sobre Jóvenes San Juan de Dios

Jóvenes San Juan de Dios está formado por un pequeño grupo de jóvenes y Hermanos de San Juan de Dios que intentan ofrecer a otros jóvenes que lo deseen la oportunidad de entrar en contacto con el carisma de la Hospitalidad. Al mismo tiempo se encargan de promover y difundir los valores y actitudes que fomenten la sensibilización y compromiso con el mundo de la salud y la marginación. Y, para ello, ofrecen espacios y tiempos para el compromiso, el servicio y la reflexión desde la fe. Al mismo tiempo quieren hacer presente y cuidar la dimensión de la oración tanto personal como de grupo y dar conocer la posibilidad de transformar la sociedad con actitudes hospitalarias y de acogida. www.jovenessanjuandedios.org

Sor Lucía Caram: #INVULNERABLES

El Concert de Gospel Viu que serà el 21 de Novembre a l'Auditori de Barcelona:

Podeu assistir al concert comprant entrades a través de la pàgina web de L'Auditori:

<https://www.auditori.cat/ca/reload---the-gospel-viu-choir>

Si no podeu assistir al concert, podeu col·laborar amb la fila zero, donació lliure i voluntària a:

ES12 2100 9046 9302 0001 5732

amb concepte Fila Zero Concert

Bisbat de Lleida: recés d'Advent de la Vida Consagrada

El Recés d'Advent de la Vida Consagrada d'enguany serà el **dissabte 2 de desembre de 10h a 13h al Col·legi Maristes**. Ens proposarà els punts per a la reflexió i pregària l'Alexis Bueno, jesuïta. Més endavant us donarem totes les dades.

Si s'escau, podeu convidar a aquest matí de recés a altres persones del vostre entorn, que penseu que els hi agradarà.

Una novetat a la web del Bisbat: Tenim un apartat per a la "Vida Consagrada" a les pestanyes blaves de l'esquerra de la primera pàgina. També s'hi pot accedir amb aquest enllaç: <http://www.bisbatlleida.org/vidaconsagrada>

Dues conferències

XII JORNADES DE FORMACIÓ I ANIMACIÓ PASTORAL AMB EL LEMA "US HE CONFIAT LA MISSIÓ D'ANAR PER TOT ARREU I DONAR FRUIT". Sessió sobre "Martí Luter, als 500 anys de l'inici de la Reforma"

A càrrec d': Hèctor Vall, jesuïta, professor d'Ecumenisme

Lloc: Casa de l'Església, c. Armenteres, 35, Sant Feliu de Llobregat

Día: 16. **Hora:** de 21.30 a 23 h

CONFERÈNCIA SOBRE "EL GOIG DE L'ESPERIT"

A càrrec de: la Gna. Regina Goberna, monja benedictina de Montserrat

Lloc: parròquia de Sant Joan Baptista, Reus

Día: 23. **Hora:** 20 h

XIII Jornada del Grup sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans

Grup Sant Jordi
de defensa i promoció
dels drets humans

XIII Jornada del Grup Sant Jordi de Defensa
i Promoció dels Drets Humans,
dels Equips de Pastoral de Política i
Comunicació
i de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de
Montserrat

“La Comunitat” (18 de novembre 2017)

Programa

09:00 Inscripció i acolliment.

09:30 Inauguració de la Jornada

☐ Benvinguda per part del consiliari del Grup Sant Jordi, **Enric Puig i Jofra**.

☐ Inauguració oficial de la Jornada.

10:15 Motivacions i sentit de la jornada, per part de **Josep Maria Esquirol**, filòsof i professor, del Grup Sant Jordi.

10:30 Primera ponència titulada “**La comunitat**

eclesial”, a càrrec del bisbe emèrit de Sant Sebastià **Juan María Uriarte**. Serà presentant pel periodista i escriptor **Antoni Batista**.

11:30 Descans. Café.

12:00 Segona ponència titulada “**La comunitat humana**”, a càrrec de **Salvador Cardús**, sociòleg, escriptor i professor de Sociologia de al Religió de la Universitat Autònoma de Barcelona. Serà presentat per la secretària general de la Universitat Ramon Llull, **Anna Berga Timoneda**.

13:00 Debat obert. Diàleg.

14:00 Final de la sessió del matí.

Dinar.

15:45 Taula rodona moderada per **Mar Galceran**, coordinadora tècnica del Lloc de la Dona. Participaran:

Jorge de Dompablo. Capellà de l'arxidiòcesi de Madrid.

Responsable de la Asociación San Francisco de Asís, dedicada a l'atenció de persones amb dificultats.

Mercè Soler, ex presidenta de l'ACO, secretària del Centre de Pastoral Litúrgica.

Josep Manuel Vallejo, caputxí, arquitecte i teòleg. Director de la revista “Catalunya Franciscana”.

16:45 Diàleg obert.

17:15 Reflexions finals de clausura, per part de **Carles Armengol**, del Grup Sant Jordi.

17:30 Comiat.

XIV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya

25/10/2017 16:00

La XIV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya arrenca el 15 de novembre amb un cartell de vint pel·lícules i un curtmetratge

La Filmoteca de Catalunya, una de les principals seus de la Mostra, acollirà el cicle dedicat al director de cinema Terrence Malick

- En total hi ha previstes 69 projeccions en trenta sales d'arreu del territori, repartides en dotze ciutats
- El portal Cinema espiritual i de les religions ha modificat el disseny del seu format per adaptar-se a les característiques de qualsevol pantalla o dispositiu mòbil
- En el marc de la Mostra se celebrarà la segona trobada de directors de festivals de cinema espiritual de tot el món

La Direcció General d'Afers Religiosos, dependent del Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge, realitzarà la XIV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya, que tindrà lloc del 15 al 30 de novembre, amb un cartell de vint pel·lícules i el curtmetratge Mater Salvatoris, de Marc Barceló. En total hi ha previstes 69 projeccions en trenta sales repartides en dotze ciutats, ja que enguany s'hi han sumat els ajuntaments d'Olot, Manresa i Vilafranca del Penedès. Gràcies a la col·laboració de la Direcció General de Centres Penitenciaris del Departament de Justícia, la Mostra arribarà als nou centres penitenciaris catalans.

Enguany, la Filmoteca de Catalunya, una de les principals seus de la Mostra, acollirà el cicle dedicat al director de cinema Terrence Malick, amb nou pel·lícules seleccionades pel

comitè organitzador. La XIV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya exhibirà films dirigits per directors com Martin Scorsese o Mel Gibson; pel·lícules que fan visibles diferents tradicions religioses, i d'altres que tenen com a film conductor els grans aspectes que preocupen la humanitat: el sentit de la vida i la mort, l'amor i la guerra, la llibertat, les malalties, la solitud, el drama dels refugiats, la justícia o la solidaritat, entre d'altres.

En el marc de la Mostra se celebrarà el II International Seminar on Films and Values – segona trobada de directors de

festivals de cinema espiritual de tot el món. Aquesta trobada, juntament amb la participació enguany en el Religion Today Film Festival de Trento, referma el posicionament de la Mostra a nivell internacional.

Des del 2014 la Direcció General d'Afers Religiosos encapçala l'organització de la Mostra de Cinema Espiritual, amb la participació de la Filmoteca de Catalunya, l'Obra Social "la Caixa", la Basílica de la Sagrada Família, Àgape i els cinemes Verdi. En aquesta 14a edició de la Mostra seran un total de 29 les entitats que col·laboraran per fer-ne un aparador de la diversitat religiosa, la convivència i el diàleg interreligiós.

L'expansió territorial i la incorporació de nous espais d'exhibició han fet créixer la Mostra considerablement i la previsió d'enguany és superar els 5.000 espectadors. D'acord amb aquesta voluntat de creixement, la Mostra està adherida a Catalunya Film Festivals, la Coordinadora de Festivals i Mostres de Cinema i Vídeo de Catalunya.

El portal Cinema espiritual i de les religions

El portal Cinema espiritual i de les religions ha modificat el disseny del seu format per adaptar-se a les característiques de qualsevol pantalla o dispositiu mòbil. Aquest portal és un espai web on es pot trobar informació sobre la Mostra i sobre el Fons filmogràfic de les religions elaborat per la Direcció General d'Afers Religiosos. Aquest fons, coordinat pel professor Joan-Andreu Rocha, és una base de dades catalogada d'accés lliure que recull la producció cinematogràfica mundial referent a aquest àmbit.

La Mostra a les xarxes socials

Amb la voluntat d'incidir en el públic més jove, en l'edició d'enguany s'han activat comptes específics de la Mostra a Twitter, Facebook i Instagram per potenciar-ne la difusió. En totes tres xarxes socials, el perfil cinemaspitcat informará sobre tota la programació, els detalls de les pel·lícules i el seguiment de les projeccions; el hashtag oficial de la Mostra serà #cinemaspitcat17. Amb aquesta mateixa etiqueta es podrà participar també en un concurs de fotografia de cinema espiritual a Instagram.

Pel·lícules a debat

La Mostra serà enguany a trenta sales de projeccions d'arreu de Catalunya (Barcelona, Blanes, Cerdanyola del Vallès, Girona, Lleida, Manresa, Olot, Reus, Tarragona, Terrassa, Vilafranca del Penedès i Vilassar de Mar). La col·laboració amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris del Departament de Justícia permetrà que la pel·lícula d'Edoardo Maria Falcone Si Déu vol es pugui veure a tots els centres penitenciaris de Catalunya: CP Brians 1 i CP Brians 2 (Sant Esteve Sesrovires); CP de Dones de Barcelona; CP de Joves (la Roca del Vallès); CP Lledoners (Sant Joan de Vilatorrada); CP Mas d'Enric (el Catllar); CP Ponent (Lleida); CP Puig de les Basses (Figueres), i CP Quatre Camins (la Roca del Vallès).

Totes les projeccions programades de la XIV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya aniran acompanyades d'una proposta de cinefòrum per encoratjar la reflexió i el diàleg. Així, es comptarà amb la participació d'una seixantena d'especialistes en el món del cinema, filòsofs, periodistes, escriptors, intel·lectuals i membres de diferents confessions religioses, que faran la presentació de la pel·lícula i conduiran el debat posterior.

“La realitat dels nens amb pares a la presó; no han fet res però estan condemnats”

Fundació Privada Sant Raimon de Penyafort
Espai de Reflexió

Amb motiu de la celebració del **Dia Internacional de la Infància**, el Patronat de la Fundació Sant Raimon de Penyafort es complau a convidar-vos a la **Taula Rodona**:

“La realitat dels nens amb pares a la presó; no han fet res però estan condemnats”

que tindrà lloc al Pati de Columnes de la seu de la Fundació (Seu ICAB, Mallorca, 283, Barcelona) el dilluns **20 de novembre de 2017**, a les **19.00 h**, amb

el **PROGRAMA** següent:

- **Presentació**

Sra. Mª Eugènia Gay, presidenta de la Fundació i degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

- **Taula Rodona**

Introducció i moderació: Sr. Xavier Puigdollers, advocat i patró de la Fundació.

Ponents:

Sr. Olivier Kastner, president de Niños Sin Barreras

Sra. Teresa Capell, sotsdirectora del Departament de Dones del Centre Penitenciari Brians 1

Sra. Teresa Pifarré, sotsdirectora del Centre Penitenciari de Dones de Barcelona Wad-Ras

Sra. Montse Mariné, membre de Niños Sin Barreras

- **Col·loqui** obert amb participació de professionals de diversos àmbits i de representants d'entitats relacionades amb la infància

Barcelona, novembre de 2017

Us agraïrem que confirmeu la vostra assistència a l'adreça electrònica
fundaciosantraimon@icab.cat

Consultes: Secretaria de la Fundació: telèfon 93 496 18 80, extensions 5165, 5163 i 5076

Hi ha futur per al treball decent

Butlleta d'inscripció

XI Jornades d'Ètica i Mòn Contemporani

Hi ha un futur per al treball decent?

ATENEU UNIVERSITARI SANT PACIÀ
FACULTAT DE TEOLOGIA
DE CATALUNYA

Barcelona, 29 i 30 de novembre 2017

ATENEU UNIVERSITARI SANT PACIÀ
FACULTAT DE TEOLOGIA
DE CATALUNYA

SEMINARI DE
DOCTRINA I
ACCIÓ
SOCIAL DE
L'EGLÉSIA
(SEDASE)

Amb el suport de:
FUNDACIÓ
DR. ALBERT BONET

XI Jornades d'Ètica i Mòn Contemporani

Hi ha un futur per al treball decent?

ATENEU UNIVERSITARI SANT PACIÀ
FACULTAT DE TEOLOGIA
DE CATALUNYA

Barcelona, 29 i 30 de novembre 2017

Presentació

«El treball és un dret fonamental i és un bé per a l'home [...] L'Església ensenya el valor del treball no tan sols perquè és sempre personal, sinó també pel seu caràcter de necessitat» (CDSE 287). Aquest caràcter del treball està esdevenint un escull per molts d'aquells que, tot i no estar desocupats, pateixen les conseqüències d'un treball que no els garanteix poder «disposar amb dignitat de la seva vida material, social, cultural i espiritual» (CDSE 302).

La Facultat de Teologia de Catalunya (AUSP) a través del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral, organitza les seves Jornades anuals d'Ètica i Mòn Contemporani, dedicades enguany a reflexionar sobre **Hi ha un futur per al treball decent?** des de la perspectiva de la Doctrina social de l'Església.

«¿Què significa la paraula decència aplicada al treball? Significa un treball que, en qualsevol societat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona; un treball lliurement elegit, que s'acodi efectivament als treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills, sense que es vegin obligats a treballar un treball que consenti els treballadors d'organitzar-se lliurement i les sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies aïres en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que asseguri una condició digna als treballadors que contribueix a la justícia».

(Lleis XIV, Caritas in Veritate 63)

Programa

Dimecres,
29 de novembre

Catàleg i
conseqüències

19.00 h

Salutació

Dr. Santiago Bueno Salinas,
vicerector de l'Ateneu
Universitari Sant Pacià

Presentació de les Jornades
Dr. Antoni Babra, director
del SEDASE (FIC-AUSP)

19.05 h

Panorama
internacional del
treball decent

Dr. Joaquín Nieto Sainz,
Delegat de la OIT a Espanya

20.00 h

Aspectes psicològics
del treball

Dr. Francesc Martí
Fernández, MC Mutual.
Projectes en RSC laboral

20.45 h

Taula rodona

Moderador:
Prof. Domènec Vallès, cap
del Departament de
Teologia Moral (FIC-AUSP)

Dijous,
30 de novembre

El futur del
treball decent

19.00 h

Presentació

19.05 h

El treball en
la qüestió social

Dr. Joan Costa,
professor de moral social
del SEDASE (FIC-AUSP)

19.40 h

Microestratègies
afavoridores del
treball decent

Dr. Gabriel Ginebra,
Abat Clíbia CEU. Habilitat
Directives

20.15 h

Taula rodona

Moderador: Prof. Domènec
Vallès, cap del Departament
de Teologia Moral (FIC-AUSP)

20.45 h

Cloenda de les
Jornades

Dr. Joan Planellas,
degà de la FIC-AUSP

Butlleta d'inscripció

Nom i cognom

Adreça

Ciutat

Codi postal

Tel.

E-mail

☐ Professor/a

☐ Alumne/a

Facultat - ISCR

Preu d'inscripció: 10,00 EUR.

Amics de la FIC i estudiants: 5,00 EUR.

Professors i alumnes de la FIC i dels centres
vinculats: gratuït.

Modalitat d'inscripció:

☐ Ingress o transferència bancària al núm. de
compte "La Caixa" ES28 2100 0900 92 0209800402

☐ pagament en efectiu

Presentació de la butlleta d'inscripció i l'imprès
de pagament a la Secretaria de la Facultat de
Teologia de Catalunya, abans del dia 28 de novembre.
(Diputació 231 - 08007 Barcelona - fax: 934515212
e-mail: congressos@edusantpacià.cat)

NOTIFICACIÓ DE DACCS. Le informem que les dades de caràcter personal
que ens faciliteu, quedaran enregistrades en un fitxer automatitzat propietat
de la FIC. Del tot d'acord la llei organitzativa de 19 de desembre,
podem exercir el dret d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició al tracta-
ment de les vostres dades, adreçant-nos a la Facultat de Teologia de Cata-
lunya per correu electrònic (congressos@edusantpacià.cat) o per
correu postal (Diputació 231 - 08007 Barcelona). En l'assumpte d'aquesta
butlleta tropareu que ens autoritzau a utilitzar les vostres dades per in-
formar-vos de les nostres activitats, serveis i productes, finalitat única i
exclusiva del fitxer.

I Congrés de Solidaritat Sant Joan de Déu

El Hno Jesús Etayo, Superior General, abrirá este viernes el I Congreso de Solidaridad San Juan de Dios

Del 17 al 19 de noviembre, 600 personas se encontrarán en el I Congreso de Solidaridad San Juan de Dios, que tendrá lugar en Barcelona y cuya misión es debatir el modelo de atención e implicación ciudadana en el acompañamiento de las personas en situación vulnerable. La jornada, que contará con la participación de Hermanos, profesionales, voluntarios y otros colaboradores, incluirá el acto de clausura del 25º aniversario de la ONGD Juan Ciudad. Monseñor Juan José Omella, Cardenal Arzobispo de Barcelona, oficiará la Eucaristía

Unos 600 profesionales, voluntarios y colaboradores de más de 20 centros de San Juan de Dios debatirán sobre el modelo de atención e implicación ciudadana en el acompañamiento de las personas en situación vulnerable en el marco del I Congreso de Solidaridad que tendrá lugar en la Fira de Barcelona del 17 al 19 de noviembre.

El **Hno Jesús Etayo**, Superior General, acompañado del **Hno. José Luís Fonseca**, Superior Provincial, abrirá el congreso, cuyo punto de partida es profundizar en el papel que la solidaridad debería tener en la sociedad actual y ante los nuevos retos sociales y económicos.

El Congreso de Solidaridad se estructura a partir de cinco ejes: Derecho al hogar, Derecho a la ocupación, Derecho a la participación, Derecho a la salud y Cooperación internacional y, para abordarlos, contará con la participación de expertos en la materia como **Albert Sales**, politólogo y sociólogo, profesor asociado de la UPF y asesor del Ayuntamiento de Barcelona en temes de sinhogarismo; **Dessirée García**, responsable del Programa de Formación e Inserción Sociolaboral de Cáritas; **Israel Rodríguez Giralt**, profesor e investigador de psicología social de la UOC; **Joan Benach**, politólogo especializado en Salud pública i profesor de la UPF; y **Francesc Mateu Hosta**, director de Oxfam Intermón Cataluña. Se complementarán las ponencias con talleres con Arcadi Oliveres, Asun Llena o Vicky Fimadó.

La conferencia inaugural del Congreso la pronunciará la doctora en Filosofía por la UB, **Begoña Roman** y la clausura correrá a cargo de Joan Antoni Melé, miembro del Consejo Asesor de Triodos Bank y formador en valores.

Este encuentro incluye, además, el acto de clausura del 25º de la **ONGD Juan Ciudad**, creada por la Orden Hospitalaria en España y que trabaja en el ámbito social y sanitario desde la Cooperación Internacional, por un Desarrollo Humano Sostenible y la defensa de los Derechos Humanos.

Finalmente, destacar que la Eucaristía de domingo 19 de noviembre, que coincide con la I Jornada Mundial de los Pobres, estará oficiada por Monseñor Juan José Omella, Cardenal Arzobispo de Barcelona.

Monestir de Sant Pere de les Puel·les

Monestir de Sant Pere de les Puel·les
Anglí, 55, Barcelona
www.benedictinessantperepuelles.cat

Vetlla d'Advent

dissabte 2 de desembre a les 19

Audició musical

Cor Lerània

diumenge 3 de desembre a les 19

Recés d'Advent

Ell és la pau

amb la gna. Catalina Terrats

dissabte 16 de desembre de 10 a 17

Recés d'hivern a la ciutat

Hi hagué un vespre i un matí i fou el vuitè dia
a la recerca del salm 156

resseguint la segona carta als Corintis

acompanya Conxa Adell i Cardellach

del dimarts 2 al divendres 5 de gener de 2018

**Encarant el final del trimestre
fecc informa 660 | 13.11..2017**

Encarant el final del trimestre

D'aquí cinc setmanes mal comptades finalitza el primer trimestre lectiu d'aquest curs. Els esdeveniments i les circumstàncies político-socials han imprès una intensa velocitat al nostre dia a dia i arribem a final d'any amb una sèrie de reptes que molt probablement marcaran la gestió del sector. Posem l'accent en quatre.

Fem referència a la **negociació col·lectiva**. El X Conveni col·lectiu autonòmic de l'ensenyament privat de Catalunya sostingut totalment o parcialment amb fons públics, que és el conveni actualment vigent al sector, fou acordat per les parts signants el 27 de febrer de 2013 amb uns efectes inicials que comprenien els anys 2010 a 2014. Posteriorment, va prorrogar-se als anys 2015, 2016 i 2017. Durant aquest període, s'han aplicat al personal docent dels nivells concertats els increments salarials contemplats a les lleis de pressupostos, els anys 2016 i 2017, mentre que aquest darrer any **s'ha materialitzat un acord de revisió salarial** que afecta al personal docent dels nivells no concertats i el personal d'administració i serveis. Ja dèiem al seu moment que **cal valorar les circumstàncies de l'acord**, com ara la **unanimitat** amb què s'ha assolit, i l'**esforç de les institucions titulars** a afrontar una negociació en un entorn econòmic no gaire favorable i la **mostra de voluntat d'entesa entre els representants dels treballadors i de les titularitats** en una matèria sobre la qual les parts negociadores disposen de capacitat. **Enguany, s'ha confirmat que el conveni col·lectiu no es denuncia** per a l'any 2018.

Les característiques de la negociació col·lectiva en el sector no són senzilles. **A l'esforç que fan les nostres institucions representatives s'ha de sumar l'actuació de**

l'Administració perquè, tot i no formar-ne part, el marc legal li ha conferit un rol de condicionant de la mateixa en ser la responsable de fixar els límits pressupostaris, sense obviar el mandat que li fa la Llei d'Educació de Catalunya. L'Administració ha de poder oferir els recursos necessaris per afrontar una negociació que resolgui d'una forma raonable i suficient els reptes laborals plantejats. També resta pendent **l'aplicació de la disposició transitòria segona de la LEC,** un mandat al Govern relacionat amb l'homologació retributiva i de condicions de treball del professorat dels centres que presten el servei d'Educació de Catalunya, i sobre el qual es va produir la creació del complement de tutoria, amb la incògnita final de la seva aplicació pràctica.

Sempre hem afirmat que la negociació col·lectiva és l'eina que ajuda a sostenir **un context general de pau social i laboral, del qual estem prou necessitats.** La no denúncia del conveni per a l'any 2018 permet a les parts un compromís de negociació sense la pressió de la conflictivitat laboral, com per exemple, és latent encara la solució que pugui donar-se **al premi de fidelitat,** que actualment manté suspès el seu abonament al personal docent. Entenem que no denunciar el conveni és una situació molt positiva, però que ens obliga a cercar solucions dins de l'àmbit negociador i sobre les quals s'haurà d'anar treballant de manera constant i lleial.

Pel que fa a la renovació dels concerts, recordem que l'actual curs escolar és el darrer de vigència dels concerts dels nivells del segon cicle d'Educació Infantil, Educació Secundària Obligatoria, Batxillerat i Formació Professional. En efecte, les diferents resolucions del Departament d'Ensenyament publicades l'any 2014, aprovaven les renovacions dels concerts de les esmentades etapes amb una durada de quatre cursos escolars, a comptar a partir de l'inici del curs 2014-2015. Hem de recordar que, per a l'Educació Primària, i en aplicació de l'article 116.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, s'estableix una durada mínima de 6 anys per als seus concerts, i per tant els actuals concerts encara són vigents fins el curs 2019-2020.

La normativa vigent, com ara la LEC, preveu que **els concerts,** amb la sol·licitud prèvia del titular o la titular del centre, **es renoven sempre que es mantinguin els requisits dels concerts i no es donin causes de no-renovació,** i que la renovació es fa per un període mínim de quatre anys i pel procediment que determini el Govern. La situació produïda després de les revisions d'ofici de les actuals unitats concertades no hauria de tenir una particular incidència en la renovació dels concerts, i s'haurien de poder recuperar d'ofici les unitats perdudes en els primers cursos. Serà aquest un objectiu pel qual vetllarem des de la FECC. Tan aviat com tinguem informació de l'inici del procés, us n'informarem a bastament.

El Pacte contra la segregació escolar, promogut pel Síndic de Greuges, probablement reactivarà la seva negociació en un futur més o menys immediat. **La FECC ha participat activament en les diverses trobades,** actuant de manera conjunta amb APSEC i amb les entitats del sector, incloent-hi les representants dels pares i les mares d'alumnes. Hem volgut posar de manifest des del principi, com a idea clau i contràriament al que conté el text del Pacte, que per tractar el tema de la segregació escolar l'escola concertada i l'escola pública **han d'estar en les mateixes condicions; si no, el punt de partida i la diagnosi sempre seran erronis.** Si l'Administració incompleix amb el seu deure fonamental en la concertació d'aquest servei, no es pot exigir ni imposar deures als centres com si fos efectiva la gratuïtat. S'han aportat propostes, algunes de les quals s'han intentat formular des de la Sindicatura d'una manera pretesament "acceptable" per tots els agents participants, encara que fins al moment no existeixi consens. Malgrat l'esforç dels redactors de l'acord, encara hi ha elements de divergència en el contingut. Esperem poder acostar posicions en les properes reunions que es puguin convocar.

Per últim, cal incidir que en aquests moments resta vacant la Direcció General de Centres Concertats i Centres Privats. El mes de març de 2011 es creava aquesta unitat dins d'un nou organigrama que permetia donar una resposta adequada a la realitat del nostre sistema escolar des del Servei d'Educació de Catalunya, que aplega les escoles de titularitat pública i les escoles de titularitat privada concertades, tal com preveu la LEC. La continuïtat d'aquesta Direcció General representa per al sector un objectiu estratègic que cal mantenir, i més tenint en compte el seguit de reptes comentats anteriorment i que hem d'afrontar. Sens dubte, els moments actuals no són els més senzills perquè es pugui dotar aquesta Direcció General, però pensem que fóra un important benefici per al nostre sector poder disposar d'una interlocució vàlida, directa i compromesa, i que la seva cobertura hauria de ser un objectiu de l'Administració i una finalitat de consens en l'escola concertada, en bé del sector i del sistema.

Signes dels temps a TV3 : « Matrimoni missioner »

Arreu del món hi ha uns 13.000 missioners i missioneres espanyols, un 7% dels quals són laics i laiques. La Maria Palau i el Roger Marco són un matrimoni que ha passat tres anys a la República Dominicana, treballant en un projecte educatiu. Són dos joves missioners que hi han estat enviats per les diòcesis de Tortosa i Sant Feliu de Llobregat. "Signes dels temps" entrevista Maria Palau i Roger Marco, missioners laics a la República Dominicana. La conversa s'ha gravat al claustre de la catedral de Tortosa.

TV3 – Programa: Signes dels Temps
Dia: 19 de novembre de 2017, diumenge.
Hora: 10.30 h.
www.tv3.cat/signesdelstemp
www.facebook.com/signesdelstemp
www.twitter.com/signesdelstemp

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC	sec.urc@confer.es
	Director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Olga M ^a Sánchez	Secretària auxiliar de l'URC i del CEVRE	urc.info@gmail.com
	Dilluns a divendres: 09.30 – 13.30	
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urc.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya
Telèfon	933 024 367	

UNIÓN DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67
Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: urc.info@gmail.com
<http://www.urc.cat>